

LÄHEMAD ÜRITUSED

Kolmapäeval, 29. juulil ja neljapäeval, 30. juulil – Eesti Spordiajaloo Seltsi XIX suvekool Jõulumäe tervisespordikeskuses Pärnumaal.

Loomulikult ka uues asupaigas on kesksel kohal koolitunnid, peateemaks olümpiamängud ja Pärnumaa, mida nii- ja naapidi lahkavad **Enn Hallik ja Priit Neeme**, loodetavasti saab kohtuda mõne Pärnumaa **olümpiamehega (Allar Raja?)**.

Kuid algab seekordne suvekool siiski tavapärasest teisiti. Kuna mais ei lubanud kuri koroonaviirus kokku kutsuda täiskogu majandusaasta 2019 aruande kinnitamiseks, siis **29. juulil kell 12.00 toimub suvekooli algatuseks seltsi üldkoosolek**, kuhu ootame ka neid seltsiliikmeid, kes ei kavatse jääda osalema suvekooli. Kellel pole võimalik osaleda üldkogul, **palume volitada** ennast esindama kedagi seltsiliikmetest, kes kindlasti tuleb koosolekule, sest hääletamisel on kvoorum oluline.

Suvekoolist osavõtmiseks on vajalik hiljemalt 15. juuliks registreeruda osavõtumaksu (15 eurot, mitteliikmetel 25 eurot) tasumisega Eesti Spordiajaloo Seltsi arveldusarvele nr. EE95101015200160002. Tallinna osakonna liikmed saavad selle maksta ka oma osakonna laekurile Viive Reesarele (59196767). Ka saab oma osavõtusoovist teada anda ja seda kinnitav rahatäht toimetada seltsi esimehe Enn Mainla kätte, kui eelnevalt kokku leppida tel. 56497632, sest ümberehitusteks suletud spordimuuseumist pole teda enamasti võimalik leida.

Osavõtumaksu tasunutele kindlustatakse majutus ja toitlustamine (õhtu- ja hommikusöök ning kaks lõunat). Võimalikul määral kompenseeritakse kohalesõidu kulud avalduse alusel bussipiletite esitamisel või eraauto puhul kaugusele vastava bensiinitšeki lisamisel, kusjuures eeldatakse reeglina autos vähemalt kolme kaasreisijat, milleks palutakse varakult võtta kontakti Tallinna osakonna liikmetel

oma osakonna juhatusega ja tartlastel jt. lõunapoolt sõitjatel seltsi esimehega, kes korraldavad reisiseltskondade komplekteerimist. Kes saavad mingi sõiduvahendiga Pärnu (soovitavalt enne 11.00) ja vajaksid sealt Jõulumäele jõudmiseks küüti, palume samuti võimalikult varakult sellest teada anda (ka ainult koosolekule tulijatel), et oleks võimalik transporti organiseerida.

Saabumine Jõulumäele kolmapäeval, **29. juulil kella 11.00–12.00 vahel**. Kohapeal teatakse täpsem ajakava, milles loomulikult koolitundide kõrval on jäetud aega ka sportlikuks lõõgastuseks. Kooli lõpukell heliseb neljapäeva pärastlõunasel ajal kella kolme paiku.

Teisipäeval, 8. septembril kell 12.00 – ESAS seltsipäeval Tartu Tamme staadioni kohvikus kohtumine võimlemispedagoogi, aastaid Soomes Espoos terviseliikumist ja võimlemist edendanud **Ebe-Kai Aun-Oviiriga**.

Esmaspäeval, 21. septembril kell 15.00 – ESAS Tallinna osakonna seltsiõhtul huvialaklubis Raavis (Raua tn 1, hoone nurgauks), esinejaks olümpiamees **Riho Suun**.

NB! – Teatajas ilmunud informatsiooni ESAS ürituste kohta palume võtta osalemise kutsena, sest postikulude kokkuhoiu vajaduse tõttu iga ürituse kohta eraldi kutset ei järgne. Täpsemat infot ürituste kohta saab Eesti Spordiajaloo Seltsi kodulehelt – www.esas.ee või ESOMi kodulehelt – www.spordimuuseum.ee

KROONIKA

Kahjuks seekord ei saa selle pealkirja alla seltsi tegevusest möödunud kolme kuu kohta suurt midagi kirja panna peale tõdemuse, et koroonaviirus pärssis peaaegu kogu tegevuse. Ära jäid igakuised seltsipäevad Tartus ja seltsiõhtud Tallinnas ning ka maikuine täikogu koosolek koos koolitusega. Loodetavasti on tulevik turvalisem ja elu pöördub tavapärastele radadele.

Siiski on koroonaajast teieni tuua paar spordihuvilise jaoks olulist sõnumit, mis on leida Eesti Spordi- ja Olümpiamuuseumi kodulehel www.spordimuuseum.ee

SPORDIMUUSEUM SULGES UKSED UUENDUSKUURIKS

Alates 1. juunist on Eesti Spordi- ja Olümpiamuuseum püsiekspositsiooni ja külastuskeskuse uuendamiseks suletud.

Eesti Spordi- ja Olümpiamuuseumi juhi Siim Randoja sõnul tähistab ehitustööde algus spordimuuseumis ühtlasi muuseumi viimaste aastate suurte sisuliste ümberkorralduste suurima vahefinišini jõudmist. "Meie suur eesmärk on kogu Euroopa spordimuuseumide seast erilise ja kaasaegsena silma paistev elamusmuuseum, mis pakuks hariva sisu ja nostalgia kõrval emotsioone ja spordipisikut nii suurtele kui ka väikestele," rääkis muuseumi juht Siim Randoja. "Sporti edendava muuseumi sisuliseks lähenemiseks on pakkuda võimalikult palju käed-külge lahendusi, ise proovimise ja avastamise võimalust."

Muuseumi praegune püsiekspositsioon "Hortus Athleticus" avati juba 2004. aastal, mistõttu on ekspositsiooni uuendamine päevakorral olnud juba aastaid. Koos püsiekspositsiooni uuendamisega saab uue kuue kogu muuseumi ekspositsiooniala, muutub külastajateekonna loogika ja külastusala suureneb uuendatud ruumilahenduste abil märgatavalt.

Uus püsiekspositsioon "Eesti spordi lugu" saab olema atraktiivne ja elamusterohke spordinäitus kogu perele. Püsiekspositsiooni osaks saab ka kauaoodatud Eesti spordi kuulsuste hall, mille asutajaliikmed koos muuseumi taasavamisega teatavaks tehakse. Kui kõik läheb plaanitult, avatakse uuenenud Eesti Spordi- ja Olümpiamuuseum 2020. aasta oktoobris.

Plaanipäraselt jätkub muuseumi tegevus kogude ja uurijate teenindamisega. Uurijate teenindamiseks palume vähemalt 24 tundi enne materjalidega tutvumist oma soovidest teada anda kogud@spordimuuseum.ee või telefonil 730 0750.

SPORDIMUUSEUM OOTAB REGATIMEENUTUSI

Moskva suveolümpiamängude raames koju toodud purjetamise võistlusi meenutatakse kui suurejoonelist sündmust Eesti spordiloos, millele saab täna tagasi vaadata toredate mälestuste ning rohke pildimaterjali abil.

Ka Eesti Spordi- ja Olümpiamuuseumi kogudesse on aja jooksul jõudnud palju fotosid 1980. aastal Tallinnas toimunud olümpiaregati võistlusest, mille olemegi nüüd teie kõigi jaoks aadressile muis.ee vaatamiseks üles riputanud! Kuid mitte ainult vaatamiseks – spordimuuseum kutsub üles kõiki, kel aastatetagusest suursündmusest mõni lugu rääkida on, seda meiega jagama!

Kõikide "Olümpiaregatt Tallinn 1980" fotodega saab tutvuda Eesti muuseumide veebivärvast www.muis.ee. Palun aita meil tuvastada fotodel olevaid inimesi, kohti ja sündmusi või lisa kommentaaridesse mõni tore meenutus olümpiaregatist! Juhendi, kuidas veebilehel liikuda ning oma mälestus kirja panna, leiab muuseumi kodulehelt www.spordimuuseumn.ee avaneva lingi kaudu. Lisainfo saamiseks võib ka kirjutada kogud@spordimuuseum.ee.

Head meenutamist!

PÄRNUMAA 25. SPORDIAJALOO PÄEV

Urmas Saard

Spordiajaloo huvilised kogunesid juba 25. korda Pärnumaa spordiajaloo päevale, mis seekord toimus neljapäeval, 25. juunil Pärnu Rannastaadioni meediaruumis. Päeva keskseks teemaks oli 1980. aasta olümpiaregati meenutamine ja pärnumaalaste osalemine erinevatel olümpiamängudel. Traditsiooniliselt meenutati ka läinud aasta jooksul lahkunud sportlasi.

Eelmisel aastal lahkunud tosina Pärnumaa sportlase mälestuseks süütas küünla spordiajaloo koguja Heldor Käärats. Seisti vaikuseminutis ja spordisõprade kogunemist juhatanud Priit Neeme nimetas kõiki lahkunuid nimeliselt ning rääkis nimede juurde olulisemat.

Juulis möödub 40 aastat Tallinna olümpiaregatist. Seepärast meenutas Neeme tollaegset sündmust enda mälestuste ja ajakirjanduses kirja pandu põhjal. Samuti rääkis ta üle-eestilises tuleteatejooksus osalenud Pärnumaa jooksjatest.

Olümpiaregati tuli on alustanud teekonda Pirita poole mööda Harju tänavat

1980. aasta 19. juulil saabus XXII suveolümpiamängu tuli Moskvast Tallinna Balti jaama ja jäeti ööseks hoiule raekotta. Järgmisel päeval läks olümpiaregati tuli raekojust teele Piritale. Tule kandmise esimeses etapis osalesid Pärnu linna sportlased. Igast rajoonist ja linnast valiti üks tõrvikukandja ja 22 saatjat. Tõrvikusaatja pidi olema vähemalt 14-aastane, kes oli täitnud VTK normatiivid ja osalenud vähemalt viiel jooksuvõistlusel. Pärnus korraldati kümnest jooksust koosnev võistlussari. Samuti pidi ta olema aktiivne ühiskondlikus tegevuses ja eesrindlane töös või õpinguis.

Pärnut esindanud tõrvikukandjaks oli Mexico ja Montreali olümpiamängudel osalenud sõudja Tiit Helmja, kes samuti osales spordiajaloo päeva kogunemisel. Meenutati, et olümpiatõrvikut kandnud mees oli siis just eelmisel päeval saanud 35-aastaseks. Tõrvik jäi mälestusmeenena Helmjale ja neljapäeval võisid seda teisedki huvilised näha ning koos tõrvikukandjaga ennast pildistada.

Neeme rääkis, et jooksmist ja tule järgmisele meeskonnale edasiandmist lihviti ülitäpseks. Selleks korraldati tulemeeskondadele Jänedal kolmepäevane treeninglaager. Tule teekond viidi sekundilisele täpsusele. Ees sõitnud lahtisest autost anti lipukestega liikumise kiiruse kohta märku. Punasega hoiatati liiga kiirel liikumisel ja valge lipp tähendas vajadust lisada tempot.

Suurt au osutati ka Pärnu rajooni sportlastele, kes jooksid viimase etapi Rummu kurvist Pirit sillani.

Tule saatjate riietus jäeti samuti neile. Priidu jooksutossud olid kenasti ajalugu meenutavalt vaatamiseks välja pandud. Ka lühikest jooksuriietust hoiab Neeme mälestusena alles. Pikk dress on aga juba ammu ära kulutatud.

Mäletatavasti tekitati Moskva olümpiamängudele boikott, mistõttu osales Tallinnas kõigest 16 riigi 154 purjetajat. Korraldamise-organiseerimisega ja viljekava läbiviimisega tegeles samal ajal 9000 inimest. Huvitav on võrdlusena teada, et näiteks Tallinnas Laser-klassi purjekate EM-i korraldamisega on olnud seotud ainult 150 inimest, kuigi osalejaid tuli võistleva 42 riigist üle 300.

Põhjaliku ettekandega esines spordiajaloo päeval lisaks Priit Neemele ka Enn Hallik, kes on uurinud Pärnumaalt pärit sportlaste osalemist erinevatel olümpiamängudel. Mitte üksnes sportlased, vaid kõik teisedki, kes on olnud olümpiale akrediteeringuga kuidagi seotud. Nende koguarvu määratlemine on ligikaudne juba üksnes seepärast, et pika ajaloo jooksul on Pärnumaa piirid olnud pidevas muutuses. Mingil ajal oli Pärnu koguni oblastikeskus jne.

Mõne sportlase päritolu seostamine Pärnumaaga on aga tinglik, kuid ikkagi huvitava sisuga. Näiteks Allar Levandi seos Pärnumaaga on tema isa kaudu. Erika Salumäe on sündinud Pärnus. Sindis sündinud Aleksander Kask osales 1928. aasta Amsterdami olümpia tõstevõistlusel, kus jagas sulgkaalus 15.–16. kohta. Tõstesportlasega hakkas ta tegelema Sindi spordiseltsis Kalju, mis tähistas tänavu oma sajandat aastapäeva. Sindist on võrsunud ka kergejõustiklane Uno Palu, kes tuli

Pärnumaa tõstmise ja maadluse esivõistlused (1924): I reas 6. Aleksander Kask

*Eesti olümpialased laeval "Gruusia" tagasisõidul XVI OM-lt Melbourne'ist 1956
(vasakult): Johannes Kotkas, Elmar Martin, Arvo Mõttus, Endel Saar, Bruno Junk,
Uno Palu ja Edgar Puusepp*

Melbourne'i olümpiamängudel neljandaks. Olümpiavõitja Gerd Kanter läbis keskkooli Pärnu-Jaagupis. Jne.

Enn Hallik ise on paljudel kordadel käinud spordiajakirjaniku akrediteeringuga olümpiamänge kajastamas. Hallik ütles ettekande kokkuvõtteks, et ta ei ole osalenuid meelega kokku lugenud, sest osa on väga kaudselt meiega seotud, osa lähemalt ja osa päris meie omad. „Seega – ei tea.”

NELI PUDELIT KONJAKIT, SEITSE NÄDALAT VANGISTUST JA 11 AASTAT ÄRALÕIGATUD ELU. ROMAN STEINBERG (KIVIMÄGI) – 120

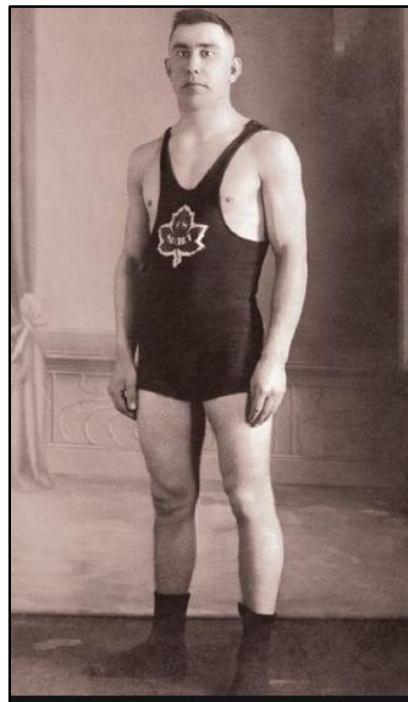
Jaak Valdre

Alljärgnev artikkel näitab, et meie spordi(olümpia)ajaloos on avastamisrõõmu küll ja veel. Tihti taban end mõttelt, kustkohast on eelnevate põlvkondade spordiajaloolased küll need valefaktid võtnud. Selle loo juures arvan, et laest.

Roman Steinberg (pildil 1921. aastal) sündis 5. aprillil (vkj 23.03) 1900 Massu vallas, Hanila kihelkonnas, Läänemaal (praegusel ajal on see: Lääneranna vald, Pärnumaa). Tema sünnikoht ja -aeg on kirjas EAÕK Uue-Virtsu Kristuse Sündimise koguduse meetrikaraamatus. Teatmeteostes on mehe sünnikohaks märgitud Tallinn.

Noore mehena osales ta mereväe ekipaaži madrusena Vabadussõjas.

Roman Steinberg hakkas maadlusega tegelema karskusseltsi Valvaja spordiosakonnas. 1921. aastast esindas ta Tallinna Sporti. Soomlasest treeneri Robert Oksa ühe andekama õpilasena võitis ta Kreeka-Rooma maadluses 1924 Pariisi OM-il keskkaalus (75 kg) pronksi. Ta osales ka 1921 Helsingi MM-il, tuli kolmel korral Eesti meistriks: 1921 keskkaalus, 1922 ja 1923 poolraskekaalus (82,5 kg) ning sai meistrivõistlustel kaks hõbedat: 1924 keskkaalus ja 1925 poolraskekaalus ning võitis auhindu spordiseltsi Kalev võistlustelt. Hiljem maadles Steinberg edukalt elukutselisena Soomes ja Rootsis.

Pariisi OM-il vedas Roman Steinbergil loosiga. Avavoorus võitis ta A. Györffy (Ungari) punktidega, siis jäi vabaks. Kolmandas ringis seljatas ta F. Pražky (Tšehhoslovakkia), neljandas võitis punktidega J. Domas' (Prantsusmaa). Siis tuli üllatuskaotus G. Gorlettilt (Itaalia). Kuigi Steinberg võitis seejärel punktidega V. Fischeri (Austria), ei saanud ta pronksist enam.

Teatmeteoste järgi suri laevamotoristina töötanud Roman Steinberg 16.04.1928 Tallinnas tuberkuloosi. Surmaaeg on aga täiesti vale. Ei tea, kust see on võetud!?

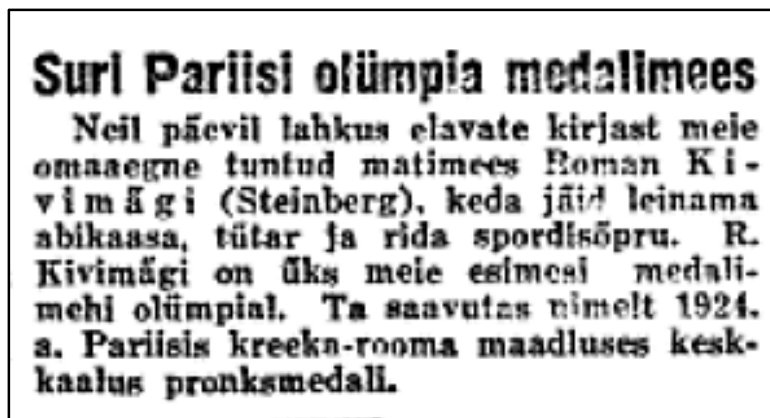
Kuidas mina jõudsin R. Steinbergi õige surmaaajani. Spordiajaloo uurijana hakkasin ma huvi tundma mehe matmiskoha vastu. Mitte kusagilt ei õnnestunud aga

Sõit Pariisi olümpiale (R. Steinberg tagareas vasakult neljas)

seda leida. Arhiivimaterjale lugedes jõudsin ühe üllatava faktini – laevamasinistina töötanud Roman Steinberg Jaani poeg (snd 5.04.1900 Massu vallas) jättis 26.07.1928 deklareerimata neli pudelit konjakit, mille eest oli seitse nädalat (22.03.–10.05.1929) vahi all.

Järgnesid pikad surmakuulutuste otsimised ajalehtedest. Alustasin 1929. aasta maist ja kui jõudsin 1939. aasta 22. maini – olin juba igasuguse lootuse kaotanud –, leidsin lõpuks kauaotsitud kuulutuse ning lühiteate (*Päevaleht ja Uudisleht* 22.05.1939):

Siis sain haudi.ee-st teada, et Roman Kivimägi (1900–1939) – 20. juulil 1938 sai nimele eestistamise käigus Steinbergist Kivimägi – on maetud Tallinna Siselinna kalmistule. Samas puhkab ka tema abikaasa Anette (1905–1967). Kalmistu kontoris selgus, et haua hooldajaks kuni 2009. aastani oli nende tütar Eike Tikerpuu (1929–2009), kelle viimne rahupaik on Tallinna Metsakalmistul oma abikaasa, soomepoiss Leenart Tikerpuu kõrval.

EELK Tallinna Toompea Kaarli koguduse personaalraamatust õnnestus leida

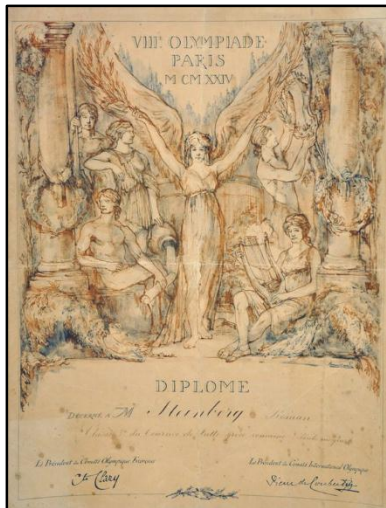

Roman, Eike ja Anette 1930ndate aastate alguses

järgmine märg: EAÕK Tallinna Issanda Muutmise koguduse liige Roman Kivimägi ja Anette Takk (snd Rosmann), Jaan Takki lahutatud abikaasa, abiellusid 10.12.1938.

Edasi tuli hakata otsima olümpiamaadleja sugulasi ja tuttavaid, et saada rohkem teavet tema elu kohta. Ega nende leidmine polnud kerge, kuid õnn oli seekord otsija poolel.

Valda Prink meenutas: „Roman oli minu tädimees. Ta suri 1939. aastal tuberkuloosi. Pärast sõda abiellus tädi Anette uuesti. Tema kolmandaks abikaasaks

sai Romani kunagine töökaaslane ja sõber Aleksander Ringo. Käisin tädil ja täditütar Eikel päris sageli külas. Nad elasid Tallinnas Metalli tänaval. Kahjuks langes nende maja tuleroaks. Pärast tulekahju kolisid nad Laagrisse. Ükskord näitas Eike mulle oma isa diplomeid ja medaleid. Mäletan selgesti tules veidi kannatada saanud 1924. aasta olümpiadiplomit (*pildil*), medaleid ja muid auhindu. Kuna ma töötasin hambatehnikuna, siis palus täditütar mul tahmunud medalid ja väärismetallist spordiauhinnad (hõbelusikad, juustunuga, kohvikann) puhastada. Poleerisin need taas läikivateks ja andsin talle tagasi.“

Tänu väärivad ka Mari-Anne Bluum, Lia Nurk, Marje Ümarik ja Tiiu Alas, kes aitasid mind info otsimisel.

Roman Steinbergi olümpiamedal ja -diplom, olümpiamängudest osavõtjamedal ning teised spordiauhinnad on nüüdseks leidnud koha Eesti Spordi- ja Olümpiamuuseumis.

*MTÜ Spordiajaloo Klubi Alfred korrastas
maatluse olümpiamedalivõitja 120.
sünniaastapäevaks tema perekonna hauaplatsi ja
paigaldas sinna uue hauakivi, mille avamine
toimub Siselinna kalmistul 10. juulil 13.40
(kogunemine 10 min varem Herne tn väravas)*

IN MEMORIAM

NORA KUTTI

9. X 1922 – 18. VI 2020

18. juunil lahkus meie seltsi auliige, mitmete põlvkondade sportlik eeskuju Nora Kutti. „Elada tuleb nii kaua, kui elad.“ Täpselt nii, oma sõnade järgi, 97-aastasena meie seast lahkunud erakordne spordihing, spordi raudseks leediks kutsutud Nora Kutti ka tegi.

Venna õhutusel 1935. aastal tõsisemalt ujumisega tegelema hakanud Nora võitis oma esimese Eesti meistrivõistluste medali juba järgmisel aastal. Aastatel 1938–1952 tuli ta ujumises 33 korda Eesti meistriks, Eesti rekordeid parandas ta 30 korral. Eesti ujumiskoondisse kuulus ta nii enne kui ka pärast II maailmasõda. Eesti meistrivõistluste medaleid võitis ta ka korv- ja võrkpallis, iluvõimlemises ja kergejõustikus. Viimasel alal kuulus ta 1948. aastal ka Eesti koondisesse. Suurde võistlussporti, veteranide seas, naasis Nora 1990. aastal. Veteranide EM-

ja MM-võistlustel jäi tema arvele aastatel 1990–2019 kergejõustikus 82 (sh 52 kuldset) ja ujumises aastatel 1993–2013 20 (sh 7 kuldset) medalit.

Nora spordi tegemisest üle jäänud aja sisustas sport. 1948. aastal lõpetas ta Tartu ülikooli kehakultuuriteaduskonna sõjajärgse esimese lennu. Üle kolmekümne aasta töötas ta sealsamas teaduskonnas õppejõuna, hiljem lühemat aega spordimuuseumis.

Aktiivselt lõi ta kaasa spordiveteranide tegemistes nii Tartus kui kaugemal. Entusiastliku ajaloo talletajana sukeldus ta peagi 1989. aastal asutatud Eesti Spordiajaloo Seltsi tegemistesse, olles 1991–1995 ka seltsi juhatuse liige. Aastaid oli ta Tartu Spordiveteranide Koondise kroonikaraamatu koostaja. Neist kroonikatest ja ka iseenda võistlusreisidest vormistas ta sadu lehekülgi spordiajaloolist teatmematerjali, mis korduvalt spordimuuseumi ja spordiajaloo seltsi korraldatud teatmematerjalide kogumise võistlusel auhinnalisi kohti pälvisid.

2007. aastal valisime Nora ESASi auliikmeks, lisaks oli ta ka Kalevi (1968), Tartu Spordiveteranide Koondise (1992), Eesti Kergejõustikuveteranide Assotsiatsiooni (2004) ja Eesti Spordiveteranide Liidu (2005) auliige. Aastal 2008 pälvis ta Valgetähe V klassi teenetemärgi ning

2010 Eesti Kultuurkapitali kehakultuuri ja spordi sihtkapitali aastapreemia, aastast 2014 oli ta Tartu linna aukodanik.

Nora Kutti kolleegid, õpilased ja kaaslased ei suutnud tema saavutuste üle arvet pidada. Nende jaoks oli ta ennekõike täpne ja kohusetruu töökaaslane, imetlusväärne õpetaja, uskumatu vaimu ja kehaga Spordieeskuju. Oma viimaseid juubeleid tähistas Nora Tartu ülikooli staadionil oma uue vanuseklassi heitealade maailma- ja Euroopa rekorditega. Nii mitmedki teda ergutama ja õnnitlema tulnud on hiljem tunnistanud, et 90- või 95-aastase Nora spordisäde sundis neid isegi spordirajale naasma või suisa esimest korda minema. Noraga lihtsalt teisiti ei saanud!

Sügav austus ja imetus!

Seltsikaaslaste nimel Daimar Lell

INFORMATSIOONIKS!

ESAS liikmemaks on 8 eurot (pensionäridel **5 eurot**). Üldkogu otsusel on **liikmemaksust vabastatud 85-aastased ja vanemad**. Liikmemaksu vabastus kehtib ka auliikmetele. Loomulikult pole liikmemaksust vabastatud keelatud seltsi oma panusega toetada. Seltsi sisseastumismaks on **2 eurot**.

Liikmemaksu (ja toetusi) on võimalik üle kanda **Eesti Spordiajaloo Seltsi arveldusarvele nr. EE951010152001602002** SEB pangas või tuua/saata seltsi esimehele Enn Mainla (Rüütli 15, Tartu 51007, tel 56497632, E-mail: enn.mainla@gmail.com) või Tallinna osakonna liikmetel oma osakonnas Viive Reesarele (tel 6770829 või 59196767).

Täname, kui oled selle aasta liikmemaksu juba tasunud!

□ □ □ □ □ □ □

**Täname Eesti Kultuurkapitali
seltsi tegevuse toetamise eest!**

□ □ □ □ □

**Kasutatud ESOM ja ESAS kodulehel ilmunud materjale.
Fotod: ESOM fotokogu, Sille Annuk, Enn Mainla, Nagi.ee, Jaak Valdre**

□ □ □

**Eesti Spordiajaloo Seltsi Teataja nr. 94
koostas ja toimetas Enn Mainla**